

NUMMER 2 AGUSTUS 2009

Fistula Hospital

Stichting vrienden van het

የአድታ ማንዲን ስኬት ስኬት

Vrijwilliger Rae Newman:

‘We krijgen meer terug dan we uitdelen’

Op een mooie dag in maart ging het café in Desta Mender open. Bezoekers van dit prachtige ‘dorp’ op een half uur rijden van het Fistula Hospital, kunnen nu lunchen of koffie drinken op het terras van het café. Van daar uit kijken ze uit over het mooie heuvelachtige landschap. De menukaart is, naar Westerse maatstaven, eenvoudig: Australische pies met kip en rundvlees, salade van dagverse groente uit de groentetuin van Desta Mender en verschillende ‘cakes’. Ook zelfgemaakt. Het heeft de nodige voeten in aarde gehad voordat een groep vrouwen, allen fistelpatiënten, de kneepjes van de Australische keuken in de vingers hadden. Het is dat de Australische Rae Newman over engelengeduld beschikt en een ijzeren wil heeft, anders was het cateringproject gedoemd geweest te mislukken. Op deze dag in april staat Rae (69) stralend temidden van ‘haar’ even stralende keukenploeg. De vrouwen hebben de Nederlandse gasten voorzien van een lunch met viersterren allure. Een overheerlijke salade en een smakelijke pie en dat alles geserveerd in keurige witte schorten. Alsof je op een terrasje in Melbourne of Londen zit. Dat het maanden gekost heeft om zover te komen, weten de gasten op dat moment nog niet. Als alle afwas achter de rug is, heeft Rae tijd voor een praatje. Ze is hier samen met haar man, vertelt ze. Die geeft natuurkunde aan de lokale Bingham Academy in Addis Adeba. Al acht maanden woont het echtpaar in een appartement op het terrein van de school. Beiden zijn gepensioneerd onderwijsmensen. Hij was rector van een middelbare school en zij kooklerares. “We hebben nu nog de kracht en de energie om iets met ons le-

[lees verder op pagina 2 >](#)

ven te doen”, legt Rae uit. Onze kinderen en dertien kleinkinderen redden zich prima. We wilden, nu het nog kan, mensen helpen die minder gezegend zijn. We kunnen lesgeven, dat hebben we te geven. Op vrijwillige basis. Maar we krijgen meer terug dan we uitdelen.” Aan Rae de taak om een café op te zetten in Desta Mender. Dat lijkt simpel, maar viel in de praktijk niet mee. “Het gaat om vrouwen van het platteland. Analfabeten die geen idee hebben van wat er omgaat in de rest van de wereld. Zij eten niets anders dan injera, het lokale platte brood. Veel meer dan dat hebben ze nooit gegeten. Dat je ook nog wat anders kan eten dan dat, vonden ze maar vreemd.”

In groepjes van vier onderwees Rae de vrouwen in haar eigen keuken in haar appartement in Addis Abeba. Het was één groot leerproces voor de kookploeg. Dat je een pie of een toetje ‘afmaakt’ met iets decoratiefs, vonden ze op z’n zachtst gezegd, raadselachtig. “Maar ondanks al die cultuurverschillen en de houding van ‘wat de boer niet kent, dat eet hij niet’, ben ik zeer gehecht geraakt aan mijn leerlingen. Het was fascinerend om met ze om te gaan. Om te communiceren met handen en voeten. We spreken elkaars taal immers niet. Maar toch, zij hebben veel geleerd en ik heb weer van hen geleerd.” De tijd van de Newmans zit er bijna op. Ze komen terug, dat weten ze zeker. “Het is een groot voorrecht geweest om dit project te mogen begeleiden. Ik heb het met hart en ziel gedaan. Ik hoop dat mijn verhaal anderen inspireert om ook een bijdrage te leveren. Kleine dingen helpen al. Wat dacht je van het bestellen van een Australische pie op het terras van het Desta Mender café?”

Fact Sheet Ethiopia Fistula Hospital Addis Ababa

Definitie van een obstetrische fistel: een beschadiging in het weefsel tussen blaas en / of endeldarm en het geboortekanaal t.g.v. een langdurige baring, waardoor de vrouw incontinent wordt van urine en / of ontlasting. (In NL wordt een barende vrouw hiervoor behoed door een spoedkeizersnede). In Ethiopië woont

75 % van de bevolking echter 2-3 dagen lopen van een verharde weg, laat staan van een kliniek waar spoedeisende verloskundige hulp geboden kan worden

Het fistel ziekenhuis is in 1974 opgericht door het gynaecologen echtpaar Reg en Catherine Hamlin die in 1959 naar Ethiopië kwamen. Er worden tweeduizend operaties per jaar uitgevoerd. Er zijn inmiddels 32.000 operaties verricht. Een hersteloperatie kost gemiddeld 450 euro. Er komen ieder jaar helaas weer 9.000 nieuwe fistelpatiënten bij. In het ziekenhuis komen gynaecologen vanuit de hele wereld om de

specifieke operatietechniek te leren. Er zijn sinds kort vier buitenklinieken waar ook operaties plaatsvinden, en waar spoedeisende verloskundige hulp gegeven kan worden. De vijfde buitenkliniek, in Mezu, is in aanbouw en wordt ondersteund vanuit Nederland. (www.fistulahospital.nl). In 2007 is een driejarige opleiding voor verloskundigen gestart. Na de opleiding gaan deze verloskundigen terug naar hun eigen gebied waar zij gaan werken. Dr. Catherine Hamlin viert dit jaar haar 50-jarig jubileum van haar werk in Ethiopië en heeft in verband hiermee in 2009 ook Nederland bezocht.

GEGEVENS	ETHIOPIË	NEDERLAND
OPPERVLAKTE in km2	1,1 miljoen (27x NL)	41.000
BEVOLKING	82 miljoen	16 miljoen
BEVOLKINGSGROEI	2,5 % per jaar	1,8 promille
BNP PER HOOFD v.d. bevolking per jaar	200 US dollar	38.000 US dollar
LEVENSVERWACHTING	49 jaar	78-81 jaar
GEBOORTECIJFER (per 1000 inwoners)	37	10,5
VRUCHTBAARHEIDSCIJFER (per vrouw)	7 geboortes	1,7 geboortes
ZUIGELINGENSTERFTE (per 1000 levendgeborenen)	90	8
PROFESSIONELE BEGELEIDING BIJ DE BEVALLING	6 %	Bijna 100 %
TIENERZWANGERSCHAPPEN	143	5
Per 1000 meisjes van 15-19 jr.		
MOEDERSTERFTE	1:22	1:10.200

het verhaal van Abebush

Abebush is twintig. Als je niet beter wist, zou je haar niet ouder schatten dan een jaar of veertien. Ze is een vlieggewicht van 25 kilo. Toen ze drie maanden geleden binnengebracht werd bij het Fistula Hospital woog ze nauwelijks twintig kilo. Ze is nog steeds vel over been, ondanks het voedzame dieet dat ze volgt. Maar wie zó lang zó weinig eet, kan niet veel eten verdragen. Stap voor stap dus, langs lijnen der geleidelijkheid. Zes jaar lang lag Abebush op een matje, thuis in de hut van haar oude moeder. Na die langdurige, gecompliceerde bevalling die eindigde in een doodgeboorte had haar man haar verlaten. Want wat moest hij met een vrouw die hem geen kind geschonken had en na zes dagen weeën volledig incontinent was geworden! In navolging van haar echtgenoot, wendde ook haar schoonfamilie zich van haar af. Een andere keus dan terugkeren naar haar moeder had ze niet. Met opgetrokken knieën – zo bevulde ze zich het minst – lag ze zes lange jaren plat op haar rug. Eten deed ze nauwelijks, want hoe meer ze at, des te meer last kreeg ze van de fistels die haar aan haar matrasje kluisterden.

Op deze dag in april ligt ze op de behandelafel van de fysiotherapeut van het Fistula Hospital. Vier uur per dag vijf dagen per week wordt er aan haar 'gewerkt': warmtetherapie, massage en gerichte oefeningen. Met succes. Toen ze binnen

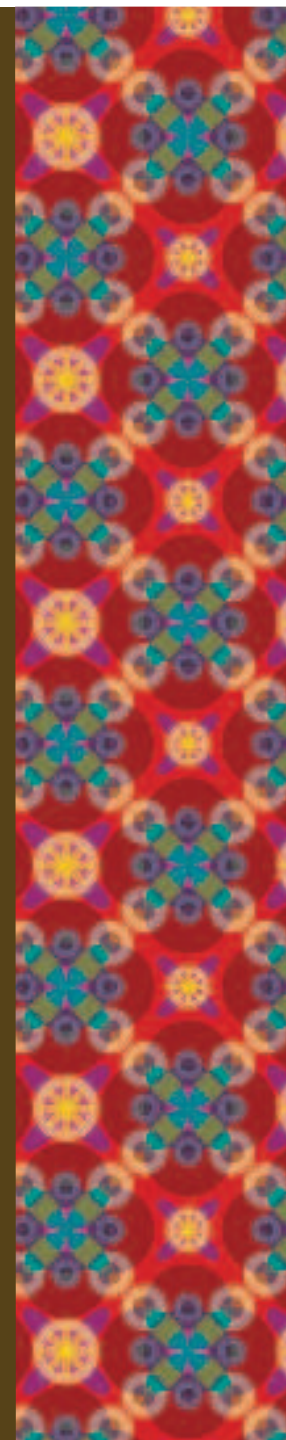
gebracht werd – een rondreizende 'healthworker' van het Fistula Hospital trof haar aan in de hut van haar moeder – kon ze haar benen niet meer strekken. Ze had ze tot aan haar borst opgetrokken. Drie maanden later kan ze zitten, zij het met pijn in haar rug, en zijn haar benen vrijwel recht. In haar enkels en tenen zit nog niet veel beweging, maar ze gaat nog steeds vooruit.

Af en toe verschijnt er nu een glimlach op het fijne gezichtje van Abebush. Als ze Catherine Hamlin bijvoorbeeld tegenkomt tijdens haar dagelijkse rondje in de rolstoel. "Ik wou al die jaren liever dood", zegt ze zachtjes. "Ik had al mijn waardigheid verloren en was zó eenzaam. Alleen mijn moeder was er voor me, verder niemand." Hoe ze het gepresteerd heeft om al die jaren lijdzaam op een matje te liggen? Het antwoord is een kijkje in een andere cultuur. "Ik beschouwde mijn lot als een vloek. Iets waar ik niets tegen kon doen", zegt ze.

Het zal nog wel even duren voordat Abebush geopereerd kan worden. Ze moet eerst aansterken, zwaarder worden. Maar de vijf porties eten die ze dagelijks aangereikt krijgt, laat ze vaak staan. Ze is nog te zwak om te eten. Vaak kijkt ze naar foto's van vrouwen die er net zo aan toe waren als zijzelf. Die monteren haar op. "Die vrouwen zijn allemaal genezen en teruggegaan naar hun dorp", weet ze. "Dan is er voor mij ook nog hoop."

'Ik had al mijn waardigheid verloren'

HET VERHAAL VAN Abebush

‘Vrouwen in dit land zijn tweederangs burgers’

Fevin Haddis (29) is de nieuwe ‘public relation officer’ van het Fistula Hospital. Ze is ook hét aanspreekpunt voor bezoekers van het ziekenhuis. Dat ze geniet van haar veelzijdige baan is overduidelijk. Met verve leidt ze bezoekers rond. Langs de grote zaal met herstellende patiënten, even een blik in de fysiotherapieruimte, dan door naar de stomakliniek waar stomaverpleegkundige Ruth de scepter zwaait. Met haar ontwapende optreden slijt ze elke barrière tussen patiënt en blanke bezoeker. Soms is ze streng. Er zijn regels. Zomaar een foto van een patiënt nemen, is er

niet bij. Even overleggen is het parool. En o wee als je commerciële bedoelingen hebt met je beeldmateriaal. Die vlieger gaat niet op als het aan Fevin en het Fistula Hospital ligt. In haar kantoortje gevuld met stapels paperassen, pakken Ethiopische jubileumkoffie en onuitgepakt incontinentiemateriaal, een gift van een Europese bezoeker, beantwoordt Fevin aan de lopende band telefoontjes en mailtjes. Haar een interviewtje afnemen is een klus van lange adem. De zaken gaan voor het meisje. Tussen de bedrijven door vertelt ze over zichzelf en haar

werk. “Ik ben geboren en getogen in Addis Abeba. Mijn ouders onderkennen het belang van een goede opleiding. Ik heb een ‘Masters’degree in literatuur. Belangrijker is dat ik inzie dat vrouwen in dit land tweederangs burgers zijn. Ik zou veel meer kunnen verdienen in het bedrijfsleven, maar ik kies er bewust voor om hier te werken. Nu draag ik bij aan een beter leven voor vrouwen. Vooral deze vrouwen verdienen een beter leven. Ze hebben zóveel meegemaakt.”

Ze haalt veel bevrediging uit haar werk, zegt ze. “Ik heb een heel gevarieerde baan. Enerzijds ben ik een tussenpersoon tussen de buitenwereld en het ziekenhuis. Ik maak afspraken met bezoekers van over de hele wereld. Mensen van hoog tot laag zijn onder de indruk van wat ze hier meemaken. Anderzijds zit ik rustig achter mijn computer en maak brochures, nieuwsbrieven, jaarverslagen en onderhoud ik mailcontact met de Vrienden in de verschillende landen.”

Als moeder van een tweeling van anderhalf realiseert ze zich dat veel kinderen in Ethiopië een stabiel thuisfront ontberen. “Vandaar dat ik met zes vriendinnen vijf weeskinderen financieel ondersteun. We betalen hun schoolgeld, de leermiddelen en zorgen dat ze goed gekleed en gevoed naar school kunnen. Op die manier hopen we een bijdrage te leveren aan een betere toekomst van ons land.”

Catherine Hamlin vertelt:

Vanmorgen werd ik begroet door een patiënte die vroeg of ze naar huis kon. Een paar weken geleden arriveerde ze met een man uit haar dorp, wellicht een familielid. Ze is doofstom en daarom moest de man ons haar verhaal vertellen. Ik werd getroffen door het verdrietige verhaal. Ze raakte in verwachting na een verkrachting en was vervolgens het slachtoffer van een problematische bevalling die eindigde in een miskraam-doodgeboorte en een blaasfistel. Haar moeder verzorgde haar vijf jaar lang zo goed als ze kon in een kamertje dat aan haar hutje gebouwd was. Daar vond de aardige begeleider haar. Toen ik hem bedankte voor alles wat hij gedaan had, vertelde hij dat zijn vrouw behandeld was in ons ziekenhuis en dat ze nu een prachtige baby hebben. Hij was zó dankbaar dat zijn vrouw weer helemaal de oude was dat hij de vrouw naar ons toe gebracht had. We drongen er bij hem op aan over drie weken, als de patiënte genezen zou zijn, terug te komen, omdat we geen mogelijkheid zagen haar terug te brengen naar haar verafgelegen dorp. Vanaf die eerste kennismaking groet ze me elke dag en laat dan blijken dat ze naar huis wil. Ze was een model patiënt en ze is zó blij dat ze nu weer helemaal droog en 'normaal' is. We maken nu nog een afspraak voor haar bij een specialist om te kijken of er nog iets aan haar doofheid gedaan kan worden. Ik vroeg me af of de begeleider op de afgesproken tijd terug zou komen. – we hadden hem geld gegeven voor de lange reis, zowel de heen- als de terugreis – en waren dan ook blij verrast toen we hem vanmorgen zagen verschijnen. Ik schaamde me dat ik geen vertrouwen had gehad in de afspraak dat hij terug zou komen. Hij wacht nu tot onze patiënte bij de specialist is geweest.”

Festiviteiten

50 jaar Hamlin Fistula Organisation

In de week van 28 mei tot 3 juni heb ik een bezoek gebracht aan het Fistula Hospital. Het was mijn eerste kennismaking met de Hamlin Fistula organisatie. Dat ik juist deze week uitgekozen had voor een bezoek, had alles te maken met de festiviteiten rond de viering van het feit dat drs Reginald en Catherine Hamlin 50 jaar geleden begonnen zijn met het opereren van patiënten met fistels. Daarnaast was er ook een vergadering van alle gerelateerde stichtingen over de hele wereld. Overigens werd de Nederlandse stichting ook vertegenwoordigd door bestuurslid Barbara Kwast die al enige jaren veel tijd doorbrengt in Ethiopië met als doel een bijdrage te leveren aan de twee jaar geleden gestarte opleiding van vroedvrouwen aan de vroedvrouwschool in Desta Mender. Ook zij heeft, uiteraard, deelgenomen aan de verschillende festiviteiten en vergaderingen.

De kennismaking met het Hamlin Fistula ziekenhuis vond ik een zeer indrukwekkende ervaring. Het is verbluffend hoe goed alles geregeld is in het ziekenhuis. Vanaf de opvang van de patiënten tot het ontslag uit het ziekenhuis. Niemand klopt vergeefs aan bij de poort en iedere patiënt wordt vrijwel meteen geholpen. 90% van de patiënten is na de eerste operatie “droog” en kan zo snel mogelijk na postoperatief herstel een begin maken met herintreding in de maatschappij. De herstelde patiënten kunnen soms zelfs weer een nieuwe relatie aangaan en opnieuw zwanger worden. In dat geval krijgen deze patiënten wel het advies om

een eventuele nieuwe zwangerschap onder verloskundige/medische begeleiding te voltooien. De resterende 10% moet geholpen worden. Zij krijgen een stoma. Ze worden geholpen bij de acceptatie van de stoma en zullen verder de nodige hygiëne moeten betrachten om infecties te voorkomen. De stomapatiënten worden na de operatie opgevangen in Desta Mender (20km buiten Addis Ababa) waar ze voorbereid worden op reïntegratie in de maatschappij. Ze krijgen er onderwijs in taal, eenvoudige wiskunde, huishoudkunde, fokken/onderhouden/exploiteren van kippen/koeien, leren gastvrouw zijn (koken, koffie serveren, taarten bakken e.d.) en andere nuttige vaardigheden die hen helpen bij terugkomst in hun oorspronkelijke omgeving. Desta Mender is een beschermde omgeving met behoorlijk veel luxe, waardoor het voor deze vrouwen vaak niet eenvoudig is om, eenmaal gewend hieraan, teruggestuurd te worden naar de oorspronkelijke woonomgeving. Gemiddeld verblijven de ex-patiënten 2-3 jaar in Desta Mender.

Tijdens een zonnige en winderige dag op Desta Mender werd Catherine Hamlin op grootse wijze in het zonnetje gezet. Zo waren er de vele hoogwaardigheidsbekleders, zowel uit Ethiopië – onder meer de vertegenwoordiger van de President, de minister van Volksgezondheid, de Patriarch van de Etiopische orthodoxe kerk - alsook uit andere delen van de wereld. En vanzelfsprekend waren er vertegenwoordigers van zowel de board van de Hamlin Fistula

Welfare and Research Trust als de verschillende geledingen van het ziekenhuis om haar te complimenteren met het resultaat van vijftig jaar noeste arbeid. Ook vertegenwoordigers van de verschillende partner-organisaties prezen op een hartverwarmende en ontroerende wijze haar inzet en daadkracht.

Barbara Kwast hield een speech over maternal health en vertegenwoordigde de SVFH met mij tijdens een korte introductie van de verschillende partnerorganisaties. Aan mij de eer om een korte toespraak te houden om Catherine Hamlin te (feliciteren) namens de Nederlandse stichting.

Een van de ontroerende hoogtepunten was de uitreiking van certificaten door Dr Hamlin aan haar stafleden, meest gewezen fistula-patiënten, die haar na hun operatie - een van hen zelfs al 50 jaar - bij haar werk hebben geholpen. Overigens opereert Catherine ondanks haar hoge leeftijd nog vrijwel iedere donderdag). Een indrukwekkende tentoonstelling van de talloze aan Dr Hamlin verleende ere-titels (eredoctoraten, hoge staatsonderscheidingen etc.) benadrukte de bewondering die zij wereldwijd oogst.

Een uitstekend geleide en zeer instructieve vergadering van alle wereldwijde stichtingsbesturen met de board van de Trust, besloot mijn bijzonder inspirerende bezoek aan Ethiopië.

DOOR VOORZITTER PIETER-JOEP HUIGE

EVEN VOORSTELLEN **Pieter Joep Huige**

Tijdens mijn reis naar Ethiopië afgelopen mei, heb ik kennis kunnen maken met het fantastische werk dat door Dr. Catherine Hamlin en haar team van ongeveer 400 medewerkers al 50 jaar verricht wordt voor vrouwen met gynaecologische fistels. De verschillen tussen arm en rijk in het rijkbevolkte Ethiopië zijn ronduit schrijnend en indrukwekkend te noemen. Een sociaal vangnet is nauwelijks aanwezig en gehandicapt zijn door ernstige incontinentie ten gevolge van een fistel betekent meestal, tenzij familie wil/kan inspringen, een veroordeling tot de onderkant van de maatschappij en de bedelstaf. Een mensonwaardig bestaan!

Ongeveer een half jaar geleden vroeg het bestuur of ik voorzitter wilde worden van de Stichting Vrienden van het Fistula Hospitaal Nederland. Dat doe ik graag. Enerzijds omdat ik in de nadagen van mijn werkzame leven en met drie uitgevlogen kinderen meer tijd kan besteden aan zinvolle, vrijwillige activiteiten. Anderzijds omdat mijn achtergrond goed aansluit bij de onderwerpen waar de stichting zich mee bezighoudt. Na mijn studie geneeskunde en farmacie in Utrecht, heb ik 26 jaar in de farmaceutische industrie gewerkt. Altijd hard werken en veel van huis. Ik heb daarbij veel internationale ervaring op kunnen opdoen: klinisch onderzoek, leiding geven, sociaal verantwoord ondernemen Ik was meteen zeer gemotiveerd om mijn bijdrage te leveren aan deze stichting die, dankzij de vele enthousiaste donoren en inzet van de bestuursleden, ongelooflijk goed werk kan doen voor die arme Ethiopische vrouwen. Het mooie is dat die 'arme vrouwen' na een meestal succesvolle operatie - meer dan 90 % van de operaties is volledig geslaagd - weer een volwaardig menselijk bestaan kunnen hebben.

Er is nog veel werk te verrichten. Ook voor 'onze' stichting. De komende paar jaar vergen vooral de bouw en op termijn het onderhouden van de vijfde buitenkliniek in Metu onze aandacht. Immers, Metu is een kliniek waaraan de Nederlandse en andere Europese stichtingen gezamenlijk de belangrijkste financiers van zijn. Ik ben dankbaar voor de voorzitterstaak die mij is toevertrouwd en zal mij hier, met hulp van velen, met volle energie voor inzetten.

Catherine Hamlin bezoekt Nederland

Voor het eerst in haar leven bezocht Catherine Hamlin, samen met haar zoon Richard, gedurende het laatste weekend in april, Nederland. Een bijzonder bezoek want het is dit jaar precies vijftig jaar geleden dat Catherine samen met haar, inmiddels overleden, man Reg, in aanraking kwam met vrouwen met fistels. Vrouwen die als gevolg van een problematische bevalling incontinent geworden zijn en vanwege de stank die ze verspreiden, sociaal uitgesloten worden. Het jonge gynaecologenecht paar trok zich het lot van deze vrouwen zó aan dat ze de rest van hun leven met hart en ziel gewijd hebben aan het opereren van fistelpatiënten. Tot op de dag van vandaag opereert Catherine Hamlin nog een aantal dagen per week.

Ondanks het privé karakter van het bezoek werd 'de moeder Theresa van Ethiopië' zoals een verslaggever van het Friesch Dagblad haar noemde, op verschillende gelegenheden in het zonnetje gezet. Minister Koenders van ontwikkelingssamenwerking sprak haar buitengewoon lovend toe tijdens de Afrikadag van de Evert Vermeer stichting op zaterdag 25 april. "Er is vandaag een uitzonderlijke vrouw in ons midden. Een vrouw die onvermoeibaar heeft geprobeerd een verschil te maken voor de levens van duizenden vrouwen. Vrouwen van wie het leven geruïneerd was door een vreselijke aandoening: fistels. Het is vijftig jaar geleden dat dr. Hamlin en haar echtgenoot Reg als pioniers begonnen met de behandeling van fistels. Ze bouwden het Fistula Hospital. Daar zijn inmiddels meer dan 30.000 operaties uitgevoerd. Het werk van de Hamlins is een voorbeeld voor ons allen. Ze is de personificatie van de 'hands-on' benadering van de 'Millennium Development Goals' in Ethiopië en ze is een wereld ambassadeur voor 'safe motherhood and good obstetric care'", aldus Koenders.

Catherine Hamlin met zoon Richard

Een dag later was het Kathleen Ferrier, tweedekamerlid voor het CDA, die zich in de Markuskerk in Leusden in soortgelijke bewoordingen uitliet tegenover Catherine Hamlin, haar zoon Richard en een kerk gevuld met bewonderaars van Catherine. Prof. Jos van Roosmalen reikte haar, namens de Nederlandse Vereniging van Obstetrie en Gynaecologie en die van Tropische Geneeskunde en Internationale Gezondheid, het maar zelden uitgereikte Certificate of Excellence uit. Het meest indrukwekkend waren echter de film *Fistula Pilgrims* én haar eigen verhaal. Broos maar bevolgen vertelde ze over haar betrokkenheid met de vrouwen en meisjes met fistels. Nog steeds wordt ze emotioneel als ze het heeft over het mensonterende leven van deze vrouwen. Ze gaat door met haar levenswerk, hoe fragiel ze ook is geworden. "Ik blijf me inspannen om een eind te maken aan het onrecht dat vrouwen geen kans meer hebben op een menswaardig bestaan. Enkel en alleen omdat de medische zorg niet goed is." In Ethiopië vonden de festiviteiten rondom het vijftigjarig jubileum eind mei en begin juni plaats. In een volgende nieuwsbrief hierover meer.

EVEN VOORSTELLEN **Annelies Barendrecht**

Een jaar of wat geleden las ik in Opzij een stuk over het Fistula Hospital. Zoals dat soms gaat, dacht ik direct: 'daar wil ik me voor inzetten!' Het idee dat je als meisje of vrouw het drama moet beleven dat je incontinent bent, raakte me diep. En nog steeds. En dat terwijl het probleem met veel voorlichting, betere medische voorzieningen en een betere infrastructuur 'uitgeroeid' zou kunnen worden. Maar zover is het nog niet.

Als tekstschrijver, gespecialiseerd in sociale onderwerpen, heb ik gewoon mijn diensten aangeboden. In de trant van 'als jullie iets aan me hebben, ik ben er klaar voor'. En zo is het dus gekomen. Sinds september 2008 maak ik deel uit van het bestuur. Aan mij vooral de taak om zoveel mogelijk publiciteit te genereren voor het werk van het Fistula Hospital in Addis Abeba en de buitenklinieken. En om de aan-

dacht te vestigen op het probleem zelf, de fistels en de consequenties ervan voor vrouwen in Ethiopië. Overigens stopt de problematiek niet aan de Ethiopische grenzen, dat moge duidelijk zijn.

In april hebben mijn echtgenoot en ik een vierdaags bezoek gebracht aan het Fistula Hospital en Desta Mender. Wat waren we onder de indruk! Van het ziekenhuis, de patiënten, de medische staf, de armoede.

In de komende nieuwsbrieven treft u verhalen aan die ik opgetekend heb uit de mond van de mensen die ik daar tegenkwam. Dank aan al die vriendelijke mensen die zo dapper of zo aardig waren mij hun verhaal te doen.

Ik heb het nu met eigen ogen gezien: onze hulp doet er toe! Als dat geen motivatie is om je enthousiast in te zetten als bestuurslid.

Nieuwsbrief digitaal

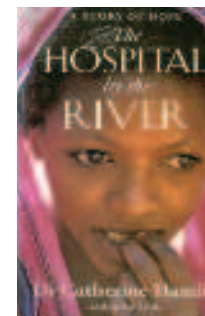
We letten als stichting heel erg op de kleintjes. Zo blijft er zoveel mogelijk over voor ons aller doel. Slechts 5 % van alles wat we binnen krijgen, houden we 'achter' om kosten te dekken als postzegels, papier, het maken van folders en dat soort onvermijdelijke kosten. Zelfs de reises naar het ziekenhuis betalen we uit eigen zak. Met graagte overigens, want zo houd je de verhoudingen zuiver. Om nu nog meer te kunnen bezuinigen, vragen we u eens na te denken of u de nieuwsbrief niet digitaal kunt ontvangen in plaats van per post. We weten het: u moet dan zelf uitprinten! Maar toch, het spaart toch weer wat kosten uit.

Mocht u er geen bezwaar tegen hebben om de nieuwsbrief digitaal te ontvangen, meldt u zich dan met uw emailadres bij de secretaresse Jacqueline de Boer: secretariaat@fistulahospital.nl. Mogelijk heeft zij uw mailadres al. In dat geval volstaat een mailtje van 'geen bezwaar'.

Ideëen?

We zijn als klein bestuur natuurlijk niet alwetend. Wie wel! Het zou prettig zijn als we af en toe gevoed zouden kunnen worden door meedenkende lezers en donateurs. Heeft u een idee? Meldt u dan. We stellen het zeer op prijs.

Boek

Het mooie boek 'Hospital by the river' over het leven en het werk van Catherine Hamlin is nog steeds verkrijgbaar bij de secretaresse: secretariaat@fistulahospital.nl. Het boek kost 20 euro. Een aanrader!

Presentaties

Het Fistula Hospital is de laatste jaren er van door-drongen geraakt dat publiciteit een vereiste is om de aandacht te vestigen op haar werk. Vandaar ook dat er steeds meer zeer bruikbaar materiaal beschikbaar komt om overal ter wereld presentaties te geven. Zo heeft de stichting inmiddels de beschikking over een tweetal korte dvd's, circa 12 minuten, en een lange documentaire van 86 minuten. Naast het foldermateriaal en de cadeauartikelen en de menskracht die we al 'in de aanbieding' hadden.

Mocht u interesse hebben in ofwel presentatiemateriaal of iemand die een presentatie over het Fistula Hospital kan geven, geeft u dat dan even door aan de secretaresse: secretariaat@fistulahospital.nl. In overleg kunnen er dan afspraken gemaakt worden.

Presentaties en voordrachten

Mocht u belangstelling hebben voor een voordracht of presentatie over het Fistula Hospital, neemt u dan contact op met de secretaresse, Jacqueline de Boer: tel.: 072-5333035 of email: secretariaat@fistulahospital.nl

Reacties

Reacties op deze vernieuwde nieuwsbrief stellen wij zeer op prijs. Graag een berichtje naar de secretaresse, Jacqueline de Boer 072-5333035 of email: secretariaat@fistulahospital.nl

Help mee!

Het Fistula Hospital kan alleen functioneren als er genoeg geld geworven wordt. Help mee! U kunt dat doen op drie manieren:

- Word donateur en stort uw donatie op Triodos Bank te Zeist, rekeningnummer 21.21.89.352 t.n.v. Stichting Vrienden van het Fistula Hospital in Addis Ababa. U machtigt de stichting tot een periodieke bijdrage. Donaties zijn als giften aftrekbaar. Is het totaal aan giften per jaar hoger dan 1 % van uwe bruto jaarinkomen, dan is het meerdere aftrekbaar. Met een maximum van het bruto jaarinkomen.
- Een periodieke schenking, vastgelegd in een notariële akte. In dat geval is de schenking volledig aftrekbaar van uw belastbaar inkomen.
- U kunt in uw testament laten opnemen dat u een legaat nalaat aan de Stichting Vrienden van het Fistula Hospital.

Stichting vrienden van het

Fistula Hospital (SVFH)

Kennemerstraatweg 45 | 1851 BA HEILOO | 072 533 30 35
secretariaat@fistulahospital.nl | www.fistulahospital.nl

Stort uw donatie op Triodos 21.21.89.352

colofon vormgeving Grafisch Atelier Wageningen | redactie Annelies Barendrecht

የአዲስ አበባ ሌቫቲካ ሆስፒታል

stichting vrienden van het

Fistula Hospital